

Gençlerin Yerel ve Bölgesel Yaşama Katılımına İlişkin Yeniden Düzenlenmiş Avrupa Şartı

Yerel ve Bölgesel İdareler Meclisi

Strasbourg 2003

Gençlerin Yerel ve Bölgesel Yaşama
Katılımına İlişkin Yeniden Düzenlenmiş
Avrupa Şartı

Avrupa Yerel ve Bölgesel İdareler Meclisi

Strasbourg 2003

**Gençlerin Yerel ve Bölgesel Yaşama Katılımına İlişkin Yeniden
Düzenlenmiş Avrupa Şartı
Avrupa Yerel ve Bölgesel İdareler Meclisince Kabul edilmiştir
(10. oturum – 21 Mayıs 2003 – 128 No.lu Tavsiye Kararına Ek)**

İçindekiler

Giriş	5
Önsöz	7
İlkeler	8
Bölüm I: Sektörel prensipler	9
I.1 Spor, dinlenme ve birlikte yaşam prensibi	9
I.2 Gençlere iş bulmaya ve işsizlikle savaşa yönelik prensipler	9
I.3 Kentsel çevre ve yerleşim, konut politikası ve ulaştırma	10
I.4 Gençlerin katılımını teşvik eden bir eğitim ve öğretim politikası	12
I.5 Gençlerin hareket kabiliyeti ve mübadelesine ilişkin prensipler	12
I.6 Sağlık politikası.....	13
I.7 Farklı cinsiyetler arasında eşitlik politikası	14
I.8 Kırsal bölgeler için özel bir prensip	15
I.9 Kültüre erişim politikası	15
I.10 Çevre ve sürdürülebilir kalkınma prensibi	16
I.11 Şiddet ve suçla savaşımla mücadele politikası	16
I.12 Ayrımcılık karşıtı politika	17
I.13 Cinsellikle ilgili politika.....	18
I.14 Hak ve yasalara erişim politikası.....	18

Bölüm II: Gençliğin toplumsal yaşama katılımını sağlamaya yönelik Vasıtalar	20
II.1 Gençliğin toplumsal yaşama katılımı konusunda eğitim	20
II.2 Gençleri bilgilendirme.....	21
II.3 Bilgi ve iletişim teknolojileri vasıtasıyla gençlerin katılımını artırmak	22
II.4 Gençlerin medyaya katılımını teşvik etmek	22
II.5 Gençleri gönüllü iş yapmaya ve kendilerini toplumsal gayelere adamaya teşvik etmek	23
II.6 Gençlerin proje ve inisiyatiflerini destekleme	23
II.7 Gençlerin kurduğu organizasyonları teşvik etmek	24
II.8 Gençlerin STK'lara ve siyasi partilere katılımı	25
Bölüm III: Gençlerin yerel ve bölgesel faaliyetlere katılımı	26
III.I Gençlik konseyleri, gençlik parlamentoları ve gençlik forumları	26
III.2 Gençlik katılımına yönelik yapıların desteklenmesi.....	28

Giriş

Daha sonra Gençlerin Yerel ve Bölgesel Yaşama Katılımına İlişkin yeniden düzenlenmiş Avrupa Şartı olarak anılacak olan belgenin temelleri Lozan'da (Haziran 1988) ve Llangollen'de (Eylül 1991) Avrupa Yerel ve Bölgesel Yönetimleri Daimi Konferansınca düzenlenen birinci ve ikinci gençlik politikaları konferanslarında atılmıştı. Bundan hemen sonra da 1992 yılı Mart ayında Daimi Konferansta Şartın kabulüne ilişkin Madde 237 No.lu Karar ve Madde 22 kabul edildi.

Gençlerin Yerel ve Bölgesel Yaşama Katılımına İlişkin Avrupa Şartının 10ncu Yıldönümünü Kutlamak Üzere, Avrupa Konseyi Avrupa Yerel ve Bölgesel İdareler Meclisi, yine Avrupa Konseyi'nin Gençlik ve Spor Müdürlüğü ile birlikte "Gençler – Kent ve Bölgelerindeki Yaşamın Aktörleri" konulu bir konferans düzenledi. 7-8 Mart 2002 tarihlerinde Krakow'da düzenlenen konferansın genel amacı, Şart'ın on yıllık varlığı boyunca gençlik katılımındaki ilerlemeyi değerlendirirken, aralarında iyi uygulamaların yaygınlaştırılmasının da yer aldığı, gençlik katılımının geliştirilmesine ilişkin yöntemleri tartışmaktı. Konferansa katılanların kabul ettiği Krakow Deklarasyonunda, gençlerin, diğer herhangi bir yaş grubuna dahil bireyler gibi yaşadıkları belediyeler ve bölgelerin vatandaşı oldukları ve bu nedenle her türlü toplumsal katılımdan yararlanmaları gerektiği ve gençlerin, özellikle yerel ve bölgesel hayata katılım olmak üzere, demokratik yaşamın gelişmesindeki rolü teyit edildi, onaylandı ve kabul edildi. Konferans bunun yanı sıra, Avrupa Konseyinin "Demokratik Kurumların Çalışmasını Sağlama" adlı entegre projesine de katkı sağladı.

Katılımcılar aynı zamanda gençlerin çağdaş toplumda gençlerin karşı karşıya kaldıkları yeni sorunlara da bir çözüm bulunması çağrısında bulundular. Bunun sonucunda da Avrupa Yerel ve Bölgesel İdareler Meclisinden (CLRAE) ve Avrupa konseyi Gençlik Sorunları Danışma Konseyinden, Gençlerin Yerel ve Bölgesel Yaşama Katılımına İlişkin Avrupa Şartında, örneğin bilgi toplumu ve kentlerde güvensizlik gibi yirmibirinci yüzyılın yeni sorunlarına da çözüm getirebilecek şekilde değişiklikler yapılabilmesi için öneriler hazırlayacak uzmanlar tayin etmesini istediler.

Bu amaçla yapılan çalışma toplantıları 2002 yılı sonunda ve 2003 yılı başında düzenlendi. İşte bu çalışma toplantılarında alınan kararlar Şartın mevcut şekline temel oluşturmaktadır. Şartın bu versiyonu üç bölüme ayrılmaktadır. Birincisinde yerel ve bölgesel idarelere gençleri etkileyen çeşitli alanlara ilişkin politikaların nasıl uygulanacağı konusundaki genel yol gösterici ilkeler sağlanmaktadır. İkinci bölümde gençlerin katılımını arttırmaya yönelik vasıtalar sunulmaktadır. Son olarak üçüncü bölümdeyse, gençlerin katılımına ilişkin kurumsal şartların nasıl sağlanacağı belirtilmektedir.

Önsöz

Daha demokratik, katılımcı ve müreffeh toplumlar oluşturmak istiyorsak gençlerin yerel ve bölgesel düzeyde alınan kararlara ve eylemlere katılmaları çok büyük önem taşımaktadır. Herhangi bir toplumun demokratik yaşamına katılma, her ne kadar bunlar da önemli unsurlarsa da, sadece oy verme veya seçimlerde aday olmaktan ibaret değildir. Katılımcılık ve aktif vatandaşlık daha iyi bir toplum oluşturmaya katkıda bulunacak şekilde eylem ve girişimlere katılma ve bunları etkilemeye yönelik haklara, araçlara, mekana, fırsatlara ve gereğine göre desteğe sahip olmak demektir.

Gençlere en yakın idareler olarak yerel ve bölgesel idareler gençlerin katılımını desteklemede çok önemli bir yere sahiptirler. Bu idareler bu desteği sağlarken gençlerin demokrasi ve yurttaşlığın ne olduğunu sadece duyup öğrenmelerini değil, bunu bizzat uygulama fırsatına sahip olmalarını da sağlayabilirler. Ancak gençliğin toplumsal yaşama katılımı sadece faal yurttaşlar yaratıp geleceğin demokrasisini yaratmaktan ibaret değildir. Katılımın gençler için anlamlı kılınması için gençlerin karar ve eylemleri daha ileri bir yaştaiken değil, gençken etkileyebilmeleri ve yön vermeleri hayati önem taşır.

Yerel ve bölgesel idareler gençliğin katılımını destekler ve yardımcı olurken aynı zamanda gençlerin sosyal entegrasyonuna da destek olurlar. Bunu yaparken gençlere sadece gençliğin sorunlarını ve baskılarını aşmada yardımcı olarak değil, aynı zamanda çoğu kez isimsiz bir anonimliğin ve bireyciliğin egemen olduğu modern toplumun sorunlarını göğüslemede de yardım ederek sağlarlar. Ancak, gençlerin yerel ve bölgesel yaşama katılımının başarılı, kalıcı ve anlamlı olabilmesi için, sadece siyasi ve idari sistemlerin geliştirilmesi veya yeniden yapılanması yeterli değildir. Gençliğin toplum yaşamına katılımını desteklemeye yönelik herhangi bir politika veya girişim gençlerin çok çeşitli ihtiyaçlarını, şartlarını ve yönelimlerini dikkate almak zorundadır. Ve aynı zamanda bu politikalar ve eylemlerde mutlaka bir neşe ve eğlence unsuru olmalıdır.

İlkeler

1. Gençlerin yerel ve bölgesel yaşama katılımı, yurttaşların yerel toplumsal yaşama katılımına ilişkin olarak Bakanlar Komitesinin Rec (2001) 19 sayılı Tavsiye Kararında belirtilen, vatandaşların kamu yaşamına katılımına ilişkin global politikanın bir parçasını oluşturmaktadır.
2. Yerel ve bölgesel idareler bütün sektörel politikaların bir gençlik boyutu olmasının gerekliliğine inanmışlardır. Bu nedenle bu şartın kurallarına uymayı ve gençler ve temsilcileriyle istişare ve işbirliği yaparak çeşitli katılım biçimlerini uygulamayı üstlenirler.
3. Bu şartta önerilen ilkeler ve çeşitli katılım biçimleri ayırım yapmaksızın bütün gençler için geçerlidir. Bunun gerçekleştirilmesi için de toplumun daha dezavantajlı kesimlerinden gençlerin ve etnik, ulusal, sosyal, cinsiyet bakımından, kültürel ve dil açısından azınlıkta olan gençlerin yerel ve bölgesel yaşama katılımının desteklenmesine özel önem verilmelidir.

Bölüm 1: Sektörel prensipler

I.1 Dernek faaliyetleri ve örgütlenmeye, spora, eğlenceye yönelik prensipler

4. Yerel ve bölgesel idareler örgütlü sosyo-kültürel faaliyetleri desteklemelidirler. Dernekler, çeşitli örgütler, gençlik grupları ve toplumsal merkezler tarafından yürütülen bu faaliyetler belediyelerde veya bölgelerde sosyal birlikteliğin temel direklerinden birini oluşturduğu gibi, spor, kültür, el sanatları ve çeşitli meslek kolları, artistik ve diğer yaratıcılık, ifade ve sosyal faaliyet alanlarında gençliğin katılımı için de ideal birer kanal oluşturmaktadırlar.
5. Yerel ve bölgesel gençlik dernekleri sektörünü geliştirme amacıyla yerel ve bölgesel idareler gerekli tedbirleri alarak özellikle de yerel ve bölgesel seviyedeki yaşamda hayati bir rol oynayan gençlik klübü ve teşkilatlarının başkanları ve yöneticilerinin yanı sıra gençlik görevlilerini eğiten örgütleri desteklemelidirler.
6. Yerel ve bölgesel idareler, dernekleri, gençleri resmi bünyelerine dahil ederek aktif katılımı geliştirmeye teşvik etmelidirler.

I.2 Gençliğe iş bulunmasını destekleyerek işsizlikle mücadeleyi gerçekleştirme prensibi

7. Gençlerin yaşadıkları ekonomik ve sosyal koşullar onların yerel topluma katılma arzu ve yeteneğini etkiler. Gençler işsizken veya yoksulluk içinde yaşıyorlarsa yerel ve bölgesel yaşama katılma konusunda daha isteksiz olma eğilimindedirler. İşsiz gençler toplumda en çok dışlanan kesim olması muhtemel grup olduğundan yerel ve bölgesel idareler gençliğin işsizliğini azaltmak için politikalar geliştirerek girişimlerde bulunmalıdır.

8. Bu nedenlerle yerel ve bölgesel idareler şunları yapmalıdır:

- i. İşsiz olan veya işini kaybetme riski taşıyan gençler de dahil olmak üzere, gençlerle, yerel işverenlerle, sendikalarla, eğitim, öğretim ve iş ve işçi bulma kurumu yetkilileriyle görüş alışverişinde bulunarak gençlik arasında işsizliğin nedenlerini araştırmalı ve gençler için iş imkanları bulmaya çalışmalıdırlar.
- ii. Yerel iş bulma merkezleri kurarak işsiz gençlere anlamlı ve istikrarlı iş bulmalarında uzman personelce yardım ve destek sağlamalıdırlar. İşsiz gençler arzu ederlerse bu merkezlerin yönetimine katılma hakkına sahip olmalıdırlar;
- ii. Çalışma yeri, teçhizat, eğitim ve mesleki tavsiyelerde bulunarak gençlerin veya gençlik gruplarının işletme, iş yeri ve kooperatif kurmalarına yardımcı olmalıdırlar.
- iv. Gençlerin sosyal ekonomi, toplumsal kendi-kendine yardım girişimleri veya kooperatiflerle deneyler yapmalarını teşvik etmelidirler.

I.3 Kentsel çevre ve yerleşim, konut politikası ve ulaştırma

9. Yerel ve bölgesel idareler, gençlik temsilcileriyle birlikte, sosyal ilişkileri ve kaliteli kamu alanlarının oluşturulmasını mümkün kılacak, daha entegre ve daha az parçalanmış bir yaşam çevresine dayalı bir kentsel çevre politikası oluşturmaya yönelik koşulları yaratmalıdırlar.
10. Yerel ve bölgesel idareler gençleri istişare mekanizmalarına çok yakından dahil eden, yerel veya bölgesel olarak seçilmiş temsilcileri, ekonomi konusundaki karar verici ilgilileri, dernek başkanlarını ve mimarları bir araya getiren konut ve kentsel çevre politikaları oluşturmalıdırlar. Bunların amacı şöyle ifade edilebilir:

- i. Bireylerin kendilerini geliştirmelerini ve kuşaklar arasında gerçek bir dayanışmayı mümkün kılacak daha uyumlu bir çevre için programlar oluşturmak;
 - ii. Konut ve/veya konut yenileme programlarını oluştururken konutlarda yaşayanların sosyal ve kültürlerarası gerçekliklerini hesaba katan kentsel çevre için gayret birliği içeren bir politika oluşturmak.
11. Yerel ve bölgesel idareler, gençlik teşkilatları, kiracı örgütleri ve/veya tüketici kuruluşları, sosyal konut kuruluşları ve sosyal ilişkiler görevlileriyle yakın işbirliği içinde çalışarak aşağıdaki hizmetlerin geliştirilmesini desteklemeli veya mevcut sosyal yapılar içinde aşağıdakileri geliştirmelidir:
 - i. gençler için konutlarla ilgili yerel bilgi hizmetleri;
 - ii. gençlerin konutlara erişimini sağlamak için yerel programlar (örneğin düşük maliyetli krediler, kira garanti sistemleri).
12. Gençler başlıca kullanıcıları oldukları kamu taşıma araçlarına kolay erişim sayesinde hareket kabiliyeti kazanırlar. Bu hareket kabiliyeti sosyal yaşama katılmada ve tam birer yurttaş olmada vazgeçilmez unsurlardır.
13. Bu nedenle gençler, gerek yerel gerekse bölgesel seviyede kamu ulaştırma araçlarının organizasyonunda yer almalıdırlar. Özel fiyatlar sayesinde en dezavantajlı gençlerin bile seyahat edebilmesi mümkün olmalıdır.
14. Kırsal bölgelerde hareket kabiliyeti ve ulaşım sadece gençlerin toplumsal yaşama katılımı için gerekli olan bir unsur değil yaşam kalitesinin sağlanması için temel bir ihtiyaçtır. Bu nedenle yerel ve bölgesel makamlar halen ulaşım vasıtalarına erişimleri olmaması nedeniyle toplumsal yaşamdan soyutlanan gençler gibi gruplar için kırsal bölgelerdeki hareket kabiliyetini arttırmaya ve ulaştırma hizmeti sağlamaya yönelik kırsal ulaştırma girişimlerini desteklemelidirler.

I.4 Gençlik katılımını yaygınlaştırmaya çalışan bir eğitim ve öğretim politikası

15. Okul gençlerin yaşamlarının önemli bir bölümünü geçirip formel bir eğitim programından geçtikleri bir yer olmakla kalmayıp aynı zamanda yaşamla ilgili pek çok görüş ve bakış açılarının şekillendiği bir kurumdur. Gençlerin okuldayken toplum yaşamına katılım ve demokrasiyle ilgili bilgiler edinmeleri ve okulda demokrasi, katılım ve yurttaşlıkla ilgili bilgiler verilmesi ve bunlara yeterli kaynak ayrılması büyük önem taşımaktadır. Ancak okul aynı zamanda gençlerin demokrasiyi yaşayarak öğrenecekleri ve karar verme mekanizmasına katılımlarının desteklendiği, yaygınlaştırıldığı ve etkili bir şekilde gerçekleştiğinin ortaya konduğu bir yer olmalıdır. İşte bu nedenlerle:

- i. yerel ve bölgesel idareler gençlerin okul yaşamına katılmalarını aktif bir şekilde desteklemeli, gençlerin demokratik öğrenci dernekleri kurmalarını sağlayacak toplantı odaları gibi diğer destekler ve finansal destek sağlamalıdır. Bu dernekler bağımsız ve özerk idareli olmalı ve arzu ettikleri takdirde, öğretmenler ve okul yetkilileriyle birlikte çalışarak okulun yönetiminde alınacak kararlara katılma hakkına sahip olmalıdırlar.
- ii. Okul müfredat programından yerel ve bölgesel idarelerin sorumlu olduğu durumlarda yerel ve bölgesel idareler öğrencilerle ve öğrenci dernekleriyle müfredat programı ve bu programın geliştirilmesinde sürekli bir iştişare içinde bulunulmasını sağlamalıdır. Yerel ve bölgesel idareler aynı zamanda yurttaşlık ve siyasi konularla ilgili eğitimin okul müfredatına dahil edilmesini ve bütün öğrencilerin eğitim programlarında bu konulara gereken önemin ve kaynakların sağlanmasını temin etmelidirler.

I.5 Hareket kabiliyeti ve öğrenci değişimine ilişkin prensipler

16. Yerel ve bölgesel idareler gençlere (genç işçiler, öğrenciler veya gönüllüler) karşılıklı değişim programları kanalıyla hareket kabiliyeti sağlanmasından yana olan, sosyal ilişki ağlarını ve Avrupa yurttaşlığı bilincini geliştiren dernekleri veya grupları desteklemelidirler.

17. Yerel ve bölgesel idareler gençleri, gençlik teşkilatlarını ve okullarını, uluslararası kardeş okul veya örgüt faaliyetlerine, her türlü gençlik değişim sistemine ve Avrupa sosyal ilişki ağlarına aktif bir biçimde katılmaya teşvik etmelidirler. Bu idareler gençlere, gençlik örgütlerine ve okullarına, dil eğitimini ve kültürler arası karşılıklı değişim programlarını ve aynı zamanda karşılıklı deneyim mübadelesini teşvik etmek üzere parasal destek sağlamalıdır.
18. Yerel ve bölgesel idareler gençleri ve/veya temsilcilerini kardeş okul veya kuruluş komitelerine veya bu tür mübadeleleri gerçekleştirecek diğer organlara dahil etmelidirler.

I.6 Sağlık politikası

19. Gençlerin geliştirdiği ve genel sağlık ve toplumsal yaşam dinamiği kavramının geliştirilmesini teşvik eden projelerin oluşturulup uygulanmasını yaygınlaştırma amacıyla, yerel ve bölgesel idareler gençlik örgütleri, seçilmiş temsilciler ve sosyal refah ve sağlığın yaygınlaştırılmasına yönelik tüm sosyal ve profesyonel gruplar arasında bir istişare mekanizması kurmalı veya geliştirmelidir.
20. Gençler arasında sigara, alkol ve uyuşturucu madde kullanımının yarattığı tahribatla karşı karşıya olan yerel ve bölgesel idareler, gençlik örgütleri ve sağlık kuruluşlarıyla birlikte bu sorunlardan etkilenen gençler için yerel bilgilendirme politikaları ve danışma kuruluşları geliştirmeli veya teşvik etmeli, aynı zamanda genç sosyal hizmet görevlileri ve ilgili gençlere yönelik sigara, alkol, uyuşturucu tüketimini önleme ve iyileştirme stratejileri uygulayan kuruluşların gönüllü çalışanları ve liderleri için özel eğitim politikaları oluşturmalıdır.
21. Cinsel yoldan bulaşan hastalıkların halihazırdaki artışı göz önünde bulundurularak, yerel ve bölgesel idareler gençlere yönelik bilgilendirme kampanyalarını ve önleyici tedbirleri arttırarak toplumda ahlaki yargılamaların ve dışlamanın yer almadığı sosyal ilişkilerin oluşmasını sağlayan bir dayanışma ruhunu teşvik etmelidirler. Bu bilgilendirme ve eylem planlarının uygulanmasında ve tasarımında gençler ve yerel gençlik örgütleri ve sağlık kurumlarının temsilcileri kapsamlı bir şekilde yer almalıdırlar.

I.7 Cinsiyet eşitliği politikası

22. Yerel ve bölgesel idareler, kadın ve erkeklerin yerel ve bölgesel faaliyetlere eşit katılımına ilişkin optimum koşulları hazırlama prensiplerinin bir parçası olarak, genç kadın ve erkeklerin profesyonel yaşamda, derneklerde, siyasette ve yerel ve bölgesel idarelerde sorumluluk mevkilerine getirilmesini desteklemek üzere pozitif girişimlerde bulunmalıdırlar.
23. Yerel ve bölgesel idareler yetkileri dahilinde çocukluk döneminin başlarından itibaren kadınlarla erkekler arasında eşitliğe dayalı bir eğitim politikasını yaygınlaştırmaya çalışmalıdırlar.
24. Kadınlarla erkekler arasında eşitlik politikasını teşvik etmek üzere yerel ve bölgesel idareler:
 - i. genç kadınlar ve erkekler arasındaki eşitsizlikleri gidermeye yönelik orta vadeli bir plan hazırlamalıdırlar;
 - ii. kızlar ve genç kadınlar için fırsat eşitliği sağlayan tedbirleri uygulamalı ve değerlendirmelidirler.
25. Bu amaca ulaşmak için bu politikalar özellikle genç kızlar ve genç kadınların:
 - i. mesleki nitelik kazandırıcı eğitim kurslarından özellikle haberdar edilmesi sağlanmalı;
 - ii. geleneksel olarak erkeklerin yaptığı işler de dahil olmak üzere mesleki dallarda burslar ve eğitim kursları verilerek genç kızlar ve genç kadınların mesleki beceriler edinmeleri sağlanmalı;
 - iii. kadınlara ayrılan bir kota uyarınca bunlara en yüksek sorumluluk mevkilerinde görevler verilerek kamu alanındaki görevleri yerine getirme konusunda eğitim verilmelidir;
 - iv. genç kızlara ve genç kadınlara yönelik sosyal hizmetler için parasal destek önlemleri uygulanmalıdır.

I.8 Kırsal bölgelere yönelik özel politika

26. Gençliğin katılımını teşvik edici eylem ve girişimlerde bulunurken yerel ve bölgesel idareler kırsal bölgelerde yaşayan gençlerin farklı ihtiyaçlarını göz önünde bulundurmalıdırlar. Bu nedenle de:

- i. eğitimle, çalışmayla, konut ve ulaştırma hizmetleriyle ilgili ve diğer sektörel politikaların kırsal bölgelerde yaşayan gençlerin özel ihtiyaçlarını yansıtmasını sağlamalıdırlar. Bu politikalar kırsal bölgelerde yaşamak isteyenlerin bunu yapmasına yardımcı olmalıdır. Kırsal alanlarda yaşayan gençler kentlerde yaşayanlardan daha düşük seviyede sosyal hizmetlerden yararlanmaya katılmak zorunda kalmamalı veya düşük düzeyde sosyal hizmet beklentisi içinde olmamalıdırlar;
- ii. kırsal bölgelerde faal olan gençlik örgütlerine ve diğer toplumsal örgütlere parasal ve diğer tür destek sağlamalıdırlar. Bu örgütler kırsal topluluklarda sosyal ve kültürel yaşamı canlandırabilir ve gençler için önemli bir sosyal çıkış yolu oluşturabilirler. Gençlik örgütleri ve diğer toplumsal örgütler gençliğin sosyal yaşama katılmalarında önemli bir rol oynamalarının yanı sıra yaşam kalitesini de arttırarak kırsal kesimlerde ortaya çıkan yalnızlık duygusunun da bertaraf edilmesine yardımcı olabilir.

I.9 Kültüre erişim politikası

27. Sanat ve kültür zevklere, mekanlara ve döneme bağlı olarak sürekli değişim gösteren çok farklı biçimlerde vücut bulur. Ancak sanat ve kültür, birbirini izleyen kuşakların katkıda bulunduğu, geçmiş, halihazırdaki ve geleceğe ilişkin kişisel ve kolektif mirasın parçasıdırlar. Bir anlamda toplumların aynasıdırlar. Gençler, kültürle etkileşimleri ve gerek inisiyatif alma, gerek araştırma gerekse yenilikçi girişim kapasiteleriyle bu kültürel oluşumlara katkıda bulunur ve bunların içinde rol alırlar. Bu bakımdan gençlerin kültürün bütün biçimlerine erişimine izin vermek ve yeni alanlar da dahil olmak üzere yaratıcı faaliyet imkanlarını teşvik etmek önemlidir.

28. Bu nedenle yerel ve bölgesel idareler gençlerle ve örgütleriyle birlikte, gençlerin bilgiye, kültürel faaliyetlerin uygulanmasına ve bu amaçla oluşturulan yerlerde ve bu amaçla geliştirilen yöntemleri kullanarak yaratıcı faaliyetlerde bulunmalarını mümkün kılarak, kültürel oyuncular olmalarına izin verecek politikalar benimsemelidirler.

1.10 Sürdürülebilir gelişmeye ve çevreye yönelik bir politika

29. Çevrenin giderek ve açık bir biçimde bozulduğu bir ortamda yerel ve bölgesel idareler çevresel sorunlarla ilgili bilinç düzeyini arttırmak için okul ve derneklerdeki eğitim projelerine parasal destek sağlamalıdır.

30. Gelecekte geçmişin hatalarının yaratacağı sonuçlarla baş etmek zorunda kalacak olan gençler açısından çevresel sorunların birincil önem taşıdığı bilinciyle, yerel ve bölgesel idareler sürdürülebilir kalkınma ve çevre korumasını teşvik eden ve buna gençleri ve gençlerin örgütlerini dahil eden faaliyet ve projeleri desteklemelidirler.

1.11 Şiddet ve suçla savaşmaya yönelik prensipler

31. Şiddet ve suçun kurbanlarının genellikle genç insanlar olduğu hatırd tutulmalıdır. Aynı zamanda, modern toplumda suç ve şiddete karşı uygun yanıtları bulmak da gerekli olduğundan bu sorunlarla savaşma gençlerin doğrudan katılımının gerekliliğinden hareketle;

32. Yerel ve bölgesel idareler:

- i. suç önleme konseylerinin mevcut olan yerlerde gençleri bu konseylere dahil etmeliler;
- ii. özellikle de suça katılma riski alan veya daha önce suç işlemiş gençlerle çalışmalılar;
- iii. ırkçı şiddet eylemlerine karşı mevcut her türlü imkanla mücadele etmeliler;

- iv. okullarda her türlü şiddet olayına karşı çıkmalı ve çözüm getirmeye çalışmalıdırlar. Bunu eğitim ve polis yetkilileri, öğretmenler, veliler ve gençlerin kendileri gibi ilgili tüm aktörlerle işbirliği içinde yapmalıdırlar.
 - v. gerek okulda gerekse okul dışında şiddete karşı ve hoşgörüyü yönelik projeleri teşvik eden dernek ağlarının ve programlarının yaratılmasına katkıda bulunmalıdırlar.
 - vi. gençleri cinsel istismardan, tacizden veya diğer kötü muamelelerden korumak ve bu tür muameleye tabi kalanlara psikolojik ve maddi destek ve mahrem danışmanlık hizmeti sağlayacak yapıları oluşturmak için her türlü gayreti sarfetmelidirler.
33. Yukarıdaki hususları uygularken, yerel ve bölgesel idareler gençlerle polis gibi kamu yetkilileri arasında bir güven ve saygı ortamı oluşturulmasına katkıda bulunmalıdırlar.

I.12 Ayrımcılığa karşı politikalar

34. Yerel ve bölgesel idareler insan haklarını yaymağa ve azınlıklara veya engelli gençlere veya ayrımcılığa maruz kalabilecek diğer toplum kesimlerine karşı ayrımcılığı önlemeye yönelik tedbirleri aktif bir biçimde teşvik etmeli ve azınlıkların farklı ihtiyaç, gelenek, kültür ve yaşam tarzlarını dikkate alarak azınlıkların topluma entegrasyonu yoluyla çok kültürlü toplulukların geliştirilmesini teşvik etmelidirler.
35. Bu bağlamda yerel ve bölgesel idareler:
- i. bütün vatandaşların kamu alanlarına, mesleki eğitime, okullarda eğitime, konut imkanına, kültürel faaliyetlere ve yaşamın diğer alanlarına eşit erişime sahip olmalarını temin üzere ayrımcı önleyici yasaların parlamentodan geçirilmesini sağlamalı veya bu yasaları güçlendirmelidirler. Bu erişim yerel idare temsilcileri, azınlık temsilcileri ve gençlerin kendileri tarafından izlenmeli ve teminat altına alınmalıdır.
 - ii. okul müfredatının bir parçası olarak dinler arası diyalogu, çok kültürlü, ırkçılık karşıtı eğitimi ve ayrımcılığa karşı eğitimi desteklemelidirler.

I.13 Cinsellikle ilgili prensipler

36. Gençler ailelerine, okula, dini toplumlarına ve diğer "yetkililere" bağımlı oldukları çocukluktan, bağımsız bir yetişkin yaşama geçiş döneminde kişisel ilişkileriyle ilgili (aile içinde veya yakın çevrelerinde, yaşlılarıyla, bir arkadaşlarıyla ya da sevgilileriyle) bir takım sorunlarla yüzyüze gelebilirler. Her ne kadar bunu itiraf etmeye pek hazır değillerse de, cinselliklerinin ortaya çıkışı ve bunu kullanmaları her zaman pek kolay olmaz. Bunun yanı sıra, cinsel sağlıkla ilgili konularda ısrarlı bir cehalet ve belirli cinsel davranışlarla ilgili riskler konusunda resmi yaklaşımlara karşı bir güvensizlik vardır.
37. Gençlerin bu alanda sağlıklı ve tatmin edici bir duygusal yaşama yönlenebilmeleri için yerel ve bölgesel idareler velilerle, okul idareleriyle ve bu alanda uzmanlaşmış kuruluşlarla işbirliği içinde:
- i. okullarda belirli bir yönlendirme içermeyen cinsel eğitimi;
 - ii. ilişkiler, cinsel yöntemler ve aile planlaması konularında bilgi sağlayan kuruluş ve hizmetleri;
 - iii. ve bu alanda yaşıt gruplarla yapılacak çalışmalarını teşvik etmeli ve desteklemelidir.
38. Gençler, gençlere yönelik bu tür bilgilerin ve diğer hizmetlerin planlama, uygulama ve değerlendirmesinde aktif bir biçimde yer almalıdırlar.

I.14 Hak ve yasalara erişim politikası

39. Birlikte yaşanabilmesi için toplumlar herkesin saygı gösterdiği kurallara dayalı olmalıdır. Demokratik toplumlarda bu kurallar yurttaşların seçilmiş temsilcilerince görüşülüp kabul edilir ve özellikle de bütün bireylere hak ve yükümlülükler yükleyen yasal metinlerde olmak üzere somut ifadeler haline getirilir.
40. Bu metinlerin sayısı arttıkça bireylerin bunları bilmesi, saygı göstermesi ve uygulaması da giderek zorlaşmakta, bu nedenle yurttaşlar arasında farklılıklar oluşmaktadır. Gençler doğal olarak bu durumdan kaygı duymaktadırlar.

41. Bu nedenle yerel ve bölgesel idareler gençlerin haklarına erişimini,
- i. özellikle okullarda, aynı yaş grupları arasında ve bilgi servisleri kanalıyla gerekli bilgilerin dağıtımını yaparak gençlerin bu konudaki bilgilerini arttırarak,
 - ii. arzu eden gençlerle birlikte faaliyet gösterecek şekilde oluşturulan servislerin desteği ile haklarının uygulanmasını sağlayarak,
 - iii. gençlerin yeni kuralların oluşturulmasına katılımına imkan sağlayarak kolaylaştırmalıdır.

Bölüm II: Gençlerin toplumsal yaşama katılımını sağlayacak vasıtalar

42. Gençlerin toplumsal yaşama gerçek anlamda katılımını sağlamak için bazı araçlar onların kullanımına sunulmalıdır. Bu da gençlere toplumsal yaşama katılım konusunda eğitim verilmesini, onların bilgilendirilmelerini, onlara iletişim vasıtaları sağlanmasını, gençlerin projelerinin desteklenmesini, gençlerin toplumsal davalara bağlılığını ve bu amaçla yaptıkları gönüllü çalışmaların takdir edilerek öne çıkarılmasını içermektedir. Tam ve gerçek anlamda katılım ancak gençlerin siyasi partilerdeki, sendikalarındaki ve derneklerdeki rolünün tanınıp takdir edilmesi ve herşeden de öte, gençlerin kendileri tarafından ve onlarla birlikte kurulan gençlik derneklerinin teşvik edilmesi yolunda çabalar harcadığı zaman gerçekleşir.

II.1 Gençliğin toplumsal yaşama katılım konusunda eğitilmesi

43. Okulların gençlerin yaşamındaki ağırlıklı rolün bilincinde olan yerel ve bölgesel idareler okul ortamında gençlerin toplumsal yaşama katılımı konusunda destek ve eğitim, insan hakları eğitimi ve okullarda gayri resmi öğrenme imkanları sağlamalıdır. Yerel ve bölgesel idareler aynı zamanda aşağıdaki faaliyetleri destekleyip teşvik ederek gençlerin örgütsel yaşama ve yerel topluma katılımı için eğitim ve destek sağlamalıdır:

- i. gençliğin toplumsal yaşama katılımına ilişkin uygulamalar konusunda öğretmenler ve gençlik sosyal görevlileri için mesleki eğitim;
- ii. okul öğrencilerinin okulda her türlü katılımının sağlanması;
- iii. okullarda yurttaşlık bilgisi eğitimine ilişkin programlar;
- iv. gerekli eğitim mekanı ve vasıtası sağlanarak ve iyi uygulamaların bireyler arasında mübadelesini destekleyerek aynı yaş grubunda olanlara eğitim verilmesi

II.2 Gençlerin bilgilendirilmesi

44. Bilgi, toplumsal yaşama katılım için kilit önem taşıdığından, gençlerin kendilerini ilgilendiren ve kendileri için önem taşıyan fırsatlar konusunda bilgiye erişim hakkı sadece yerel ve bölgesel yaşam bağlamında değil, aynı zamanda resmi Avrupa belgelerinde ve uluslararası belgelerde de¹ giderek daha çok yer almakta ve kabul görmektedir.
45. Toplumsal faaliyetlere ve toplum yaşamına katılmak için veya kendilerine yönelik hizmetlerden ve fırsatlardan yararlanabilmek için, gençlerin bunlardan haberdar olmaları gerekir. Kendilerini ilgilendiren ve kendilerinin düzenlediği faaliyetlere ve projelere katılmak çoğu kez gençlerin topluma ve toplumun siyasi yaşamına daha derin bir şekilde katılmalarını cesaretlendiren bir sürece doğru atılan bir adımdır.
46. Bu nedenle yerel ve bölgesel idareler gençlere yönelik mevcut bilgi ve danışma merkezlerini bu merkezlerin gençlerce belirtilen ihtiyaçlara uygun kalitede hizmetleri sağlayacak şekilde desteklemeli ve iyileştirmelidir. Bu tür merkezlerin olmaması halinde yerel ve bölgesel idareler ve diğer ilgili makamlar diğer kuruluşların yanı sıra, okullar, gençlik hizmetleri ve kütüphaneler gibi mevcut yapılardan da yararlanarak gençler için yeterli bilgi merkezlerinin kurulmasına yardımcı olmalı ve bunu teşvik etmelidirler. Bilgiye erişimde güçlük yaşayan (dil sorunları nedeniyle, Internet erişimi olmaması nedeniyle vb.) gençlik gruplarının bilgi ihtiyaçlarını karşılamak için özel tedbirler alınmalıdır.

¹ Örneğin Bak: 21 Şubat 1990'da Kabul edilen, Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesinin R (90) 7 sayılı Tavsiye Kararı.

47. Gençlere sağlanacak bilgi hizmetleri bazı profesyonel ilke ve standartlara uygun olmalıdır.² Kamu yetkililerinin, mümkün olduğunda üzerinde mutabık kalınmış bir dizi ulusal veya bölgesel kalite ölçülerine ve standartlarına göre belirlenmiş bu tür standartlara uyulmasını temin etmeleri ve bu standartların sürekli geliştirilmesini teşvik etmeleri uygun olacaktır. Gençler, gençlik bilgi merkezleri ve hizmetlerinin faaliyet ve ürünlerinin hazırlık, uygulama ve değerlendirmesine katılma ve bu merkezlerin yönetimlerinde yer alma imkanına sahip olmalıdırlar.

II.3 Gençlerin toplumsal yaşama bilgi ve iletişim teknolojileriyle katılımı

48. Bilgi ve iletişim teknolojileri gençlerin toplumsal yaşama katılımına imkan verme ve onları bilgilendirmek üzere yeni olanaklar sunabilir. Bu teknolojiler sayesinde çok çeşitli bilgilerin mübadelesi mümkün olabileceği gibi, karşılıklı etkileşime dayalı olan bu teknolojiler sayesinde gençlerin toplumsal yaşama katılım düzeyi de arttırılmış olacaktır. Bu nedenle yerel ve bölgesel idareler bu teknolojileri, bu imkanlara erişimin, erişim mekanları ve bu yeni vasıtaların kullanılmasına ilişkin eğitim bakımından tüm gençlere sağlanmasının garanti edilmesi koşuluyla, bilgi ve toplumsal yaşama katılım politikalarında kullanmalıdırlar.

II.4 Gençlerin basın yayın faaliyetlerine katılımının teşvik edilmesi

49. Gençler bir taraftan basın ve yayın organlarının ürün ve servislerinin en büyük tüketicileri arasında yer alırken, öte yandan, kendilerini ifade etmek için verilen imkanları arttırmak suretiyle basın tarafından sağlanan bilginin üretiminde yer alarak, basın yayın alanında da faal aktörler haline gelebilirler. Gençler bazı konulara kendi yaklaşımlarını uygulayarak kendi yaş gruplarına aynı konularla ilgili farklı ve daha erişilebilir bilgilerin sağlanmasını mümkün kılabilirler. Bu katılım sayesinde gençler bilginin yapısını anlayarak gerekli eleştirel yetenekleri kazanırlar.

² Örneğin Bak: Avrupa Gençlik Bilgi ve Danışma Merkezi (ERYICA) tarafından benimsenmiş Avrupa Gençlik Bilgi Şartı.

50. Bu nedenle yerel ve bölgesel idareler gençler tarafından ve gençler için geliştirilen medya organlarının (radyo, televizyon ve yazılı ve elektronik medya vb.) ve diğer ilgili eğitim programlarının oluşturulup faaliyet göstermesini desteklemelidirler.

II.5 Gençleri gönüllü projelerde çalışmaya ve kendilerini toplumsal gayelere adamaya teşvik etmek

51. Gençlere gönüllü toplumsal projelere katılma konusunda destek olunmalıdır. Gerek eğitim kurumlarında gerekse iş dünyasında giderek artan bir performans baskısı altında olan gençlere gönüllü çalışmalara katılmaları konusunda cesaret verilmesi ve bu alandaki başarılarının takdir edilmesi önem taşımaktadır. Bu nedenle yerel ve bölgesel idareler şunları yapmalıdırlar:

- i. gönüllü çalışma merkezlerinin kurulması desteklenmeli ve gençlerin bilgi ve tanıtım kampanyaları gibi gönüllü faaliyetlere katılımını teşvik ve desteklemeğe yönelik girişimler geliştirilmelidir.
- ii. gençlerle, gönüllü projeler gerçekleştiren örgütlerle, eğitim kuruluşlarının yetkilileriyle ve işverenlerle işbirliği içinde gönüllü faaliyetlerin formel eğitim sistemi ve çalışma yaşamında takdir edildiği ve değerlendirildiği sistemler oluşturulmalıdır.

II.6 Gençlerin geliştirdikleri proje ve girişimlerin desteklenmesi

52. Gençler umut ve arzularını herkese yarar sağlayacak proje ve girişimlere dönüştürüleebilecek pek çok fikir ve düşünceye sahiptirler. Gerekli desteğin sağlanması halinde bu projeler, hem başarıları hem de başarısızlıklarıyla gençlerin sorumluluk duygularını ve bağımsız ve özerk hareket etme yeteneklerini geliştirerek sosyal yaşamın aktörleri haline gelmelerine yardımcı olur. Bu nedenle yerel ve bölgesel idareler küçük veya büyük olsun, bu projelerin uygulanmasına projelerin icrasında profesyonel kişilerin yer almasına izin vererek ve gençlerin bu projeleri uygulamasında parasal, maddi ve teknik destek sağlayarak yardımcı olmalıdırlar.

II.7 Gençlerin kurduğu örgütleri teşvik etmek

53. Gençlik örgütleri gençlerin ihtiyaç ve ilgilerine hizmet etmeleri ve esas itibariyle gençlerin görüşlerinin yansıtılmasına odaklanmaları nedeniyle özel bir konuma sahiptirler. Bu örgütler aynı zamanda gençlere diğer gençlerle birlikte alınacak karar ve eylemlere katılma fırsatları da verir ve bu sürecin güçlüklerini yaşamalarını mümkün kılacak bir alan sağlar. Bu örgütler belirli bir formel yapıya sahip olan örgütler de olabilir, daha gayriresmi birer gençlik grubu da olabilirler. Gençlerin arzu ettikleri takdirde içinde yaşadıkları toplumda kendi seçecekleri bir gençlik örgütüne katılma fırsatına sahip olmaları önemlidir. Gençler aynı zamanda arzu ettikleri takdirde kendi örgütlerini kurma hakkına sahip olmalı ve bu konuda desteklenmelidirler. Bu nedenle:

- i. Yerel ve bölgesel idarelerin sadece gençlerin faaliyetlerini yürüten, veya onlara hizmet veren ya da gençlerin sesini duyuran ve onların haklarını koruyan gençlik örgütlerini desteklemeye yönelik ayrı bir bütçeleri olmalıdır. Öncelik gençler tarafından ve gençler için işletilen ve/veya gençliğin toplumsal yaşama aktif bir biçimde katılımını mümkün kılan prensip ve sistemleri haiz örgütlere verilmelidir;
- ii. yerel ve bölgesel idareler gençleri ilgilendiren politikalara ilişkin konularda gençlerle ve gençlik örgütleriyle birlikte Avrupa Konseyi eş-yönetim ilkelerini ve karar verme usullerini geliştirmelidirler. Bu tür eş-yönetim yapılarının oluşturulduğu durumlarda gençlere tam ortak olarak saygı gösterilmesi ve gençlerin isterlerse bu yapıya katılmaması önem taşımaktadır.

II.8 Gençlerin Sivil Toplum Örgütlerine (STK) ve siyasi partilere katılımı

54. Canlı, bağımsız ve faal bir Sivil Toplum Örgütü sektörü gerçekten demokratik toplumların çok önemli unsurlarıdır. Aynı zamanda sivil toplumun diğer sektörleri olan örneğin siyasi partilerin de yerel ve bölgesel seviyede güçlü ve aktif olmaları önemlidir. Herhangi bir ülkenin, bölgenin veya mahallin demokratik yaşamına katılım birkaç yılda bir seçimlerde oy vermekten ibaret değildir. İşte bu nedenle de STK'lara ve siyasi partilere katılım çok önemlidir. Çünkü bu katılım sayesinde vatandaşlar karar ve eylemlere sürekli olarak katılabilmekte ve bunları etkileyebilmektedirler. Bu nedenle de gençlerin toplumlarındaki örgütsel yaşama katılmalarının teşvik edilmesi ve desteklenmesi hayati önem taşımaktadır.
55. Yerel ve bölgesel idareler gençlerin faaliyetlerine ve demokratik karar verme yapı ve süreçlerine katılımını aktif bir biçimde teşvik eden STK'lara parasal ve diğer kaynaklar sağlamalıdır.
56. Yerel ve bölgesel idareler, siyasi partilerle işbirliği yaparak ve partizan bir tutum içinde olmaksızın gençlerin genelde partilerin siyasi sistemine katılımını teşvik etmeli ve örneğin bu konuda eğitim gibi spesifik girişimleri desteklemelidirler.

Bölüm III: Gençlerin yerel ve bölgesel faaliyetlere kurumsal olarak katılımı

57. . Birinci bölümde belirtilen sektörel politikaların uygulanabilmesi için yerel ve bölgesel idarelerin gençlerin kendilerini etkileyen karar ve tartışmalara katılımını mümkün kılacak uygun yapı ve düzenlemeleri oluşturmaları gerekmektedir.
58. Bu yapılar, ister köy, ister kasaba, ister kentsel bir mahallede ve hatta bir bölgede olsun oluşturuldukları seviyeye göre farklı şekiller alacaklardır. Bu yapılar gençlerle yerel ve bölgesel idareler arasında gerçek bir diyalog oluşmasını mümkün kılacak koşulları yaratmalı ve gençlerin ve temsilcilerinin kendilerini etkileyen politikalarda söz sahibi olmalarını sağlamalıdır. Bu tür yapı ve kurumlar normal olarak gençliğin ilgi duyduğu her türlü konu ile uğraşan, gerekli kesimleri temsil eden ve kalıcı yapılar olmalıdırlar. Ayrıca, belirli bir konuyu ele almaya yönelik, sadece o amaca yönelik olarak oluşturulacak kurum ve yapılar da düşünülebilir. Bazı durumlarda da farklı kurum ve yapıların birleştirilmesi uygun olabilir.

III.1 Gençlik konseyleri, gençlik parlamentoları ve gençlik forumları

59. Gençlerin yerel ve bölgesel faaliyetlere etkili bir biçimde katılımı toplumdaki sosyal ve kültürel değişimle ilgili farkındalıklarına dayalı olmalıdır ve bu da, bir gençlik konseyi, gençlik parlamentosu veya bir gençlik forumu gibi, daimi bir temsil yapısını gerekli kılmaktadır.
60. Böyle bir yapı bir seçimle, veya gençlik örgütlerinin içinden gençlerin kendi tayin ettikleri üyelerle veya gönüllü örgütlenme esasına göre gerçekleştirilebilir. Buradaki üyelik bileşimi toplumun sosyolojik yapısını yansıtmalıdır.
61. Gençler projelerde doğrudan doğruya sorumluluk almalı ve ilgili politikalarda faal bir rol almalıdırlar. Bu maksatla, yerel ve bölgesel idareler aktif katılımı destekleyecek yapılar oluşturmalı veya bunları desteklemelidir.

62. Bu yapılar gençlerin sorunlarıyla ilgili olarak, özellikle de bu tür kaygılarını yetkililere aktarıp onlara muhtemelen teklifler götürebilecekleri, kendilerini serbestçe ifade edebilecekleri fiziki çerçeveyi sağlayacaklardır. Ortaya atılacak sorunlar bu Şart'ın I. bölümünde ifade edilenlerle benzerlik taşıyabilirler.

63. Bu tür bir yapının üstleneceği görev ve roller şöyle sıralanabilir:

- i. gençlerin kaygı duydukları konularda, diğer konuların yanı sıra, yerel ve bölgesel idarelerin teklif ve prensipleriyle de ilgili görüşlerini serbestçe açıklayabilecekleri bir platform sağlamak;
- ii. gençlere yerel ve bölgesel idarelerin yetkililerine teklifler sunma olanağı sağlamak;
- iii. yetkililere bazı spesifik konularda gençlerin fikrini alma ve onlarla danışma fırsatı sunmak;
- iv. gençlerin de yer alacağı projelerin geliştirildiği, izlendiği ve değerlendirildiği bir platform sağlamak;
- v. gençlere ait dernekler ve örgütlerle işişareyi kolaylaştıracak bir platform oluşturmak;
- vi. gençlerin yerel ve bölgesel idarelerin diğer danışma kurullarına katılımını kolaylaştırmak.

64. Bu tür yapılar, gençlere kendilerini etkileyen sorunlarla ilgili olarak konuşma ve girişimde bulunma fırsatı vererek gençlere demokratik yaşam ve kamu işlerinin yönetiminde eğitim sağlarlar.

65. Bu nedenle, demokratik yurttaşlık ilkelerini öğrenme ve uygulama yeteneklerini geliştirme maksadıyla gençler bu tür yapılara ve bu yapılar kapsamında gerçekleştirilen faaliyetlere katılmaya teşvik edilmelidir. Özellikle de yetkililerle proje ve diyaloglar başlatan gençler için bu tür yapılar demokratik liderlik alanında da eğitim sağlanması için bir platform oluşturmalıdır.

66. Yerel ve bölgesel idareler ve gençlerin kendileri de, özellikle de gençlerin seçimlere ve halk oylaması gibi diğer seçim ve kamuoyu ölçüm yöntemlerine katılım gibi vatandaşlık haklarını kullanmalarının teşvik edilmesi açısından, gençlerin bu tür yapılara katılımının sağlayacağı bir tür katsayı ya da 'çarpan' etkisinden yararlanacaklardır.

III.2 Gençlik katılımına yönelik yapıların desteklenmesi

67. Etkili bir şekilde işleyebilmeleri için gençlik katılımına yönelik kurumsal yapılar (resmi veya gayriresmi) için kaynak ve destek gerekmektedir. Bu amaçla yerel ve bölgesel idareler bu kurumların pürüzsüz ve etkili bir şekilde çalışmasını sağlayacak gerekli mekan, parasal imkan ve maddi desteği sağlamalıdır. Bu imkanların sağlanması söz konusu yapıların örneğin özel vakıflar ve şirketler gibi diğer kaynaklardan ilave parasal ve maddi destek arayamayacağı anlamına gelmemelidir.

68. Yerel ve bölgesel idareler gençliğin toplumsal yaşama katılımına yönelik yapılara destek sağlanmasını teminat altına almalıdırlar. Bu amaçla söz konusu yapı ve kurumların gerek duyduklarında başvuracakları ve destek tedbirlerinin uygulanmasından sorumlu bir şahsı veya bir grup şahısları garantör olarak belirlemelidirler.

69. Bu şahıs veya şahıslar, siyasi yapı ve kurumlardan ve gençlik katılım kurumlarından bağımsız olmalı ve bu şahısların adaylıkları yukarıda belirtilen her iki kuruluşça da onaylanmalıdır.

70. Yukarıda belirtilen desteğin sağlanmasının teminatı olmanın yanı sıra bu şahsın (şahısların) görevleri arasında şunlar da yer almalıdır:

- i. Taraflarca ortaya atılan herhangi bir sorunla ilgili olarak gençlerle seçilmiş yerel ve bölgesel temsilciler arasında bir ara makam olarak faaliyet göstermelidir;
- ii. Yerel ve bölgesel idarelerle gençler arasında herhangi bir gerginlik olduğunda gençleri savunan taraf olarak hareket etmelidir;
- iii. Yerel ve bölgesel idarelerin gençlerle iletişimde bir kanal olarak görev yapmalıdır.

- iv. Gençlerin yerel ve bölgesel yaşama katılım düzeyini, örneğin projelerinin uygulanmasıyla veya gençlik katılım yapılarında yer alma düzeyleriyle ve bu katılımın etkilerini değerlendirmek üzere gençlerin ve yerel ve bölgesel idarelerin dikkatine sunulacak düzenli raporlar hazırlamalıdır.

Congress of Local and Regional Authorities
Council of Europe
F – 67075 Strasbourg Cedex
Tel. : + 33 (0) 3 88 41 20 00
Fax. : + 33 (0) 3 88 41 27 51 or 37 47
Internet : <http://www.coe.int/cplre>
E-mail : webcplre@coe.int

Turkish version